UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Sermo b[ea]ti maximi episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

ꝛ.beata ſolennitas q̄ ⁊ illis
gloriam ſempiternam ⁊ opez
nob ineffabili pietate cōtuli⸗
Pꝛeſta q̄ſ **Coll.** ſti Per.
omp̄s deus: vt qui beatorum
martyꝝ tuoꝝ. N. et. N. nata⸗
licia colimus: a cūctis malis
imminentibꝫ eoꝝ interceſſiōi⸗
bus liberemur Per. **Ad ma⸗
tutinas Inuit.** Regē marty
rū dñm Venite adoremꝰ. **ps**
Venite. **In primo noctur. añ**
Secuſ decurſus aquaꝝ plāta
uit viam iuſtorum: ſed in lege
domini fuit volūtas eoꝝ. **ps.**
Beatus vir. **Añ** Predican⸗
tes preceptum domini cōſti⸗
tuti ſunt in monte ſancto eiꝰ.
Ps. Quare fre. **añ.** Filij ho
minum ſcitote qꝛ dominꝰ ſan
ctos ſuos mirificauit. **pſalmꝰ**
Cū inuocarē. **ꝟ.** Letamini
in dño. **Sermo bti maximi
episcopi. Lctō I.**
SUffi⸗cere nobis deberent ad
profectum ſalutis noſtre mar
tyrum exempla ſanctoꝝ q̄ ꝓp
ter adipiſcendam celeſtē coro
nam omnibꝫ ſe mandatis do
minicis ſubiecerūt: ⁊ ita cun⸗
ctis deuinxerūt ſe legibꝫ ſalua
toris: vt propter ante actā vi⸗
tam mererentur ad hanc mar
tyrij gloriam peruenire. Non
enī illo in tempe tantū perfe⸗
cerunt preceptum dñi quo cō
feſſionis ſupplicium pertule⸗
rūt: ſed neceſſe fuit illos prius
ſm euangeliū chriſti vixiſſe vt
xp̄i paſſionibus potirent̄. Ne
ceſſe eſt enī vt initio bona fue
rint quoꝝ finis eſt obſecutus
⁊ martires eos non ſolum fu⸗
iſſe cuꝫ paſſi ſunt ſed etiā mar
tyres chriſti fuiſſe cum viue⸗
rent. Martir enim latine te⸗
ſtis dicitur. Quotienſcūqꝫ bo
nis actibus mandata chriſti
facimus totiens chriſto teſti⸗
moniū perhibemus. Tu. **ꝶ.**
Abſterget deus omnē lachry
mam ab oculis ſanctoꝝ ⁊ iaꝫ
non erit amplius neqꝫ luctus
neqꝫ clamor ſed nec vllꝰ dolor
Qm̄ priora tranſierūt. **ꝟ.** Iu
ſtoꝝ aūt anīe in manu dei ſūt
⁊ non tanget illos tormentuꝫ
malicie. Quorum. **Lectio. ij.**
Unde et crux dñi non illa tā
tum dicitur que paſſionis tp̄e
ligni affixione cōſtruitur: ſꝫ il
la que totius vite curriculo cū
ctarū diſciplinaꝝ virtutibus
adaptatur. De qua mihi vi⸗
det̄ ſaluator dicere Qui vult
venire poſt me tollat crucē ſu
am ⁊ ſequatur me. Nunquid
enī om̄es martyres qui ſecuti
ſūt dñm crucifixi ſūt Nūquid
om̄es ꝟgines que iuxta apo⸗
calipſim ſequūtur agnum dei
crucifixe ſunt vt ſequantur.
Nunquid paulus apoſtolus
crucifixus fuerat cum dicebat
Mihi aūt abſit gloriari niſi
in cruce dñi noſtri ieſu chriſti:

per quem mihi mundus cru-
cifixus eſt ⁊ ego mũdo. Hoc
aũt dicit: vt intelligas crucez
non ligni eſſe patibulũ: ſed vi-
te virtutiſq; propoſitũ. Tu autem.
℟. Viri ſancti glorioſũ ſan-
guinẽ fuderũt ꝓ domino: ama-
uerũt chriſtũ in vita ſua: imi-
tati ſũt eũ i morte ſua. Et ido
coronas triumphales merue-
runt. ℣. Unus ſpũs ⁊ vna fi-
des erat in eis. Et. Lectio iij.
Tota ergo vita chriſtiani ho-
minis crux eſt atq; martyriũ.
Sz hoc eſt quod i nobis dif-
ficile reperitur vt omẽs actus
noſtri ſcḋm euãgeliũ dirigant.
atq; ideo quotienſcũq; volup-
tatibus volutamur crucẽ ſal-
uatoris amittimus. Chriſtus
enĩ eſt caſtitas: pax: ꝯtas mã-
ſuetudo. Quõ ergo põt caſti-
tati teſtimoniũ perhibere cor-
ruptus. aut quõ poteſt pacez
predicare cuius animus ſem-
per in lite eſt. quo pacto etiaz
veritatem mendax ſequitur:
Aut manſuetudinem qualit
ſeruauit inconſtans. Quõ in-
q; poſſumus ad martirij glo-
riam peruenire: cum domi-
nus dicat: Nolite poſſidere
aurum: nos auri talenta recõ-
dimus. Nolite inquit poſſi-
dere aurum hoc aurũ haben-
tibus dicit: Unde ſi habenti-
bus aurum poſſidere ꝓhibet
non habentium cupiditatem

qua pena condemnat. Et ſi q
propria retinent amittere iu-
bẽtur qui aliena diripiunt q;
grauiter feriunt. ℟. Tradi-
derũt corpora ſua propter de-
um ad ſupplicia Et meruerũt
habere coronas ꝑpetuas. ℣.
Iſti ſunt qui venerũt ex mag-
na tribulatione ⁊ lauerũt ſto-
las in ſanguine agni. Et. In
ſecũdo noct ã. Scuto bõe vo-
luntatis tue coronaſti eos dñe
Pſ. Verba me. añ. In vni-
uerſa terra gloria ⁊ honore co-
ronaſti eos. pſ. Dñe dñs nr.
añ. Habitabũt in tabernaclo
tuo: requieſcẽt in monte ſacto
tuo. pſ. Dñe quis ha. ℣. Iu-
ſtorum autem. Lectio quarta.
S unt enĩ pleriq; fratres q cũ
humili loco geniti fuerint ⁊ nl
las a parẽtib9 diuitias ꝯſecu-
ti ſũt: tanta auaricie cupidita-
te iactãtur: vt putent ſe ſine cã-
natos niſi aurũ quoquo pac-
to poſſiderint. Exiſtimantes
enĩ ſicut ait propheta vitã ho-
minũ cõpoſitam ad lucruz nõ
dubitant vndecunq; licet ex
malo acquirere atq; ita huiuſ-
modi homines dum lucrum
auri querũt damnũ ſalutis in-
ueniunt. ℟. Sancti tui dñe
mirabile ꝯſecuti ſunt iter ſui-
entes ꝑceptis tuis vt inueni-
rentur illeſi in aquis validis.
℣. Terra apparuit arida et in
mari rubro via ſine impedi-

tu. ℣. Qm̄ ꝑcuſſit petrā ⁊ flu
xerūt aque ⁊ torrētes inunda
℟ equiram⁹ frēs Le. v. uerī
quorus quiſqȝ eſt qui hoc nō
ſit imbutus vicio. Pauci ad
modū ſapientes ab hac peſti
lentia ſe defendūt. Si negoci
atorem cogites ꝓpter auarici
am p̄mitus i culpa eſt Si mi
litantē reſpicias cupiditas ē
illi tota cauſa militie. Si offi
cia ſingula perſcruteris inue
nies homines non honeſtate
adduci ad obſequiū ſed pre
da velut ad negotiū ꝑuocari.
Omnes ergo pene lucris ac ne
gotiis ſtudēt: ⁊ cum p̄mo ſur
gūt diluculo nō cogitant niſi
vt aliquod vndecūqȝ ꝑcipiāt
Quos ſi aut honeſtas conui
cerit aut retruderit iudicātis
auctoritas cur res alienas di
ripiāt dānū ſibi feciſſe querū
tur. Sine cauſa inq̄t milita
mus: ſine cauſa laboramus.
Hodie domum referre nil po
tui iniquitas iudicis mala me
facere nō ꝑmiſit. ℟. Verbe
ra carnificū nō timuerūt ſacti
dei morientes ꝑ chriſti noīe.
Vt heredes fierent in domo
dn̄i. ℣. Tradiderūt corpa ſua
ad ſupplicia propter dn̄m Vt
Cunctos ergo pene Lectō vi.
homīes agitat auaricia: nul
lum de his quietū eē ꝑmittit
Hi eni q̄ nihil habēt cupidi
tate torquētur illi q̄ diuitias
poſſidēt ſollicitudine cruciān
tur. nec ipis eni bene eſt q̄ re
condito auro incubant: imo
ipis eſt grauius: ſemꝑ eni ſūt
anxij meſti ſolliciti: ne hoc ſer
uus auferat ne fur effodiat at
qȝ ideo retrudentes illud te
nebris ita abſcondūt vt oim
ſubterfugiat notionē: nihil ex
eo proferentes aliquando ad
vſum ne apertio latebrarū ſit
cauſa prodendi. Seruant au
tem illud ⁊ nō vtunt̄ ſeruāt in
q̄s. Cuſtodes ergo dixeri iſtoſ
eſſe nō dn̄os: ⁊ alienū diligen
ter attendere: non propriū cō
uenienter expendere. Tu. ℟.
Hec eſt vera fraternitas que
nunq̄ potuit violari certami
ne: qui effuſo ſanguine ſecuti
ſunt dominū. Contemnentes
aulam regiam peruenerūt ad
regna celeſtia. ℣ Ecce q̄ bo
nū et q̄ iocūdū habitare frēs
in vnum. Con. In tertio no
cturno añ Sanctis qui in ter
ra ſunt eius mirificauit om
nes volūtates meas int illos
ps. Cōſerua añ Hec ē gene
ratio querentiū dn̄m q̄rentium
faciē dei iacob. ps Dn̄i ē ter.
añ. Letami i dn̄o ⁊ exultate
iuſti et gl̄ami oēs rci cord. ps
Bti q̄r. ℣ Exultēt iu. S. lu.
In illo tp̄e Di. ie. di. ſu.
Cū audieritis ꝑlia ⁊ ſe
ditiones nolite terreri. Opor
tet primū hec fieri ſed nondū